

ПРОТОКОЛ

№ 38

гр. Сливен, 13.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

при участието на секретаря Пенка Сп. И.а

Сложи за разглеждане докладваното от Ваня Анг. Маркова Търговско дело № 20222200900094 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Дружеството - ищец, редовно призовано, се представлява от двама процесуални представители - адв. Г. Т. и адв. А. П., надлежно упълномощени по делото от по-рано

Ответното дружество, редовно призовано, не изпраща процесуален представител по закон или пълномощие.

Адв. Т.: Моля да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуални пречки за даване ход на делото, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

ПРИСТЪПВА към изясняване на спора от фактическа страна.

Адв. Т.: Поддържам исковата молба. Поддържаме направените доказателствени искания и представените доказателства. Договорът е неформален, устен. Не е уговаряно изрично приложимо право, Не сме уговаряли и изключване приложението на Виенската конвенция. Това е търговска сделка. Животните се не са закупени за лична, семейна или домашна употреба от ответника. Не оспорваме, че 80 000 евро са платени от ответника. Търсим разликата. Исковата сума, която претендираме е без ДДС. По отношение на депозирания отговор и направените в него оспорвания,

считам, че може да открийм няколко юридически факта, които не се нуждаят от доказване, доколкото не се оспорват от ответника. Безспорно е обстоятелството, че е налице сключен договор на стойност 126 900 евро, която впоследствие е намалена на сума в размер 126 430 евро поради смъртта на едно от животните, за което е издадено изрично кредитно известие. Безспорно е обстоятелството, че по договора е извършено плащане от страна на ответното дружество в размер на 80 000 евро. Не се оспорва, че са предоставени 274 глави добитък, едно животно е починало, а доставката е на 273 броя животни. Не се оспорва и обстоятелството, че не е платен остатък по фактурата в размер 48 310 евро. Следващото обстоятелство, което не се нуждае от доказване е, че до отговора на исковата молба по същество ответникът няма никакви оспорвания и възражения по качествено изпълнение на доставката. Едва с отговора на исковата молба има твърдения за някакви проблеми, но по същество не се твърди, че същите тези твърдения по някакъв начин са били заявени от ответника на ищцовото дружество и да са достигнали до ищеца. Твърдения, които са за некачествено, неточно изпълнение не са направени с извънсъдебно възражение, тоест няма такова твърдение, че ответника е изпратил до ищеца каквото и да е оплакване. Възражение за неточно изпълнение има направено за първи път в отговора на исковата молба. При получаването и прегледа на стоката не са констатирани недостатъци по изпълнението. Това са обстоятелствата, които считам, че са безспорни, които ще улеснят процеса и предмета на доказване. В представената по делото фактура, 260 броя са женските животни и 9 овни. По тази фактура е извършено частичното плащане от 80 000 евро. До момента не сме постигнали споразумение за разсрочено плащане с ответника.

На основание чл. 375 ал.1 ГПК, съдът ПРИСТЪПВА към устен доклад на делото.

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения: сключен между страните устен договор за продажба и доставка на 274 глави жив добитък и неговото неточно изпълнение.

Ищецът, който е чуждестранно юридическо лице, със седалище и адрес на управление Кралство Нидерландия, твърди, че основния му предмет на дейност е търговия на едро с жив добитък. Той поел задължение спрямо ответника по делото да му достави в с. Богданово, общ. Нова Загора 274 бр.

броя глави жив добитък/ овце и овни/ срещу договорена цена от 470 евро на глава добитък без ДДС, като за това издал проформа фактура № L4E.21.0689.P101 на стойност 126 900 евро.

Впоследствие страните постигнали съгласие за доставката на още 4 глави добитък или общо 274 броя, от които 265 овце и 9 овни, на обща стойност 128 870 евро., която сума била отразена в издадената окончателна данъчна фактура.

Твърди, че съгласно издадената проформа фактура, ответникът следвало да му заплати договорената цена предварително, преди изпращането на стоката. Тя била изпратена на 17.02.2021г. въпреки, че не е било направено предварително прещане. На същата дата ищецът издал окончателна фактура № 421026/17.02.2021г. на обща стойност **128 780 евро** за продажбата на общо 274 глави добитък.

Твърди, че на 18.02.2021г. ответникът извършил частично плащане на сумата 80 000 евро, но остатъкът от сумата бил все още дължим и неплатен.

На 20.02.2021г. изпратената стока, представляваща добитък, пристигнала в с. Богданово, което се установявало от издадената товарителница, удостоверяваща приемане на доставените животни.

Поради настъпилата смърт на едно от животните, крайната продажба цена била намалена с 470 евро, което било видно от кредитно известие №421031/17.02.2021г., а общата цена ставала **126 430 евро**, равняваща се на **247 275.59 лв.**, като след приспадане на платените от ответника 80 000 лв, непогасения остатък бил в размер на **48 310 евро**, равняващи се на **94 486.15 лв.**

На 21.07.2021г ищецът изпратил по ел. път писмо до ответника с покана да заплати дължимия остатък от 48 310 евро, като му дал срок за изпълнение до 05.08.2021г., но плащане не настъпило.

Моли за постановяване на съдебно решение, с което ответника бъде осъден да му заплати сумата **48 310 евро**, равняващи се на 94 486.15 лв., представляваща неизплатена част от задължение, произтичащо от фактура № 421026/17.02.2021г., ведно със **сумата 5 273 евро**, равняващи се на 10 314.74 лева - законна лихва от деня на изпадането в забава - 05.08.2021г. до датата на подаване на исковата молба - 01.09.2022г., ведно със законната лихва от

тази дата до окончателното изплащане.

ВЪЗРАЖЕНИЯ на ответника: такива са направени с подадения отговор на исковата молба в срока по чл. 367 ГПК, с който оспорва исковете изцяло като недопустими, а по същество - и неоснователни.

Твърди, че е главният иск е предявен преждевременно, тъй като не настъпила изискуемостта на исковата сума. Оспорва твърдението, че до управителя на ответника е достигнала покана на заплащане от ищеца, било то по ел.път, чрез куриер, Нотариус или съдебен изпълнител.

Твърди, че ищецът не е изпълнил точно задълженията си по договора за продажба на 265 броя южноафрикански овце, от които: 90 броя бременни и 9 броя - източнофризийски овни.

При получаване на животните, те не били придружени с родословие и сертификат за удостоверяване на породата /селекция/, като видимо част от животните не били чистокръвни.

Освен това, транспортирането на животните било извършено в несъответствие с техния живот и здраве. При пристигането те били изтощени, дехидратирани, а някои от тях – умрели. Друга част не били бременни, незаплодените овце се оказало, че страдат от безплодие и няма как да дават мляко, а тези, които родили - давали мляко с незадоволително качество и количество.

Твърди, че продавачът-ищец знаел, че ответника купува животните предимно за мляко, тъй като се занимава с отглеждане на млекодайни крави и млекодайни овце, а крайната му стопанска дейност е продажба на мляко.

Допълва, че до момента ищецът не им е предоставил родословия, които са включени в цената, видно от проформата фактура, сертификат за чистокръвност на породата и документи, удостоверяващи, че животните са под селекционен контрол, каквито били изискванията на европейското законодателство и на всяко национално законодателство на държавите-членки.

Твърди, че търпи вреди от неточното изпълнение от страна на ищеца, на договора за продажбата на 114 броя овце - ежедневни грижи, изхранване, медицински грижи, недостатъчно количество мляко.

Направили опит да продадат животните, дори на по-ниска цена, но

безуспешен, поради липса на доказателства за родословие, сертификат за чистокръвност на породата и документи, че животните са под селекционен контрол.

Поради неточното изпълнение на процесния договор, претърпял вреди, поради което заявява, че упражнява право на задържане на сумата, представляваща цената на 114 броя животни.

Ищецът е подал допълнителна искова молба в срока по чл.372 ГПК, с която оспорва всички възражения на ищеца, направени с отговора на ИМ.

Твърди, че искът не е недопустим и не е заведен преждевременно, тъй като изискуемостта на едно задължение не е от задължителните процесуални предпоставки за допустимост на един иск.

Твърди, че изискуемостта на процесната сума е настъпила на 05.08.2021г., когато изтекъл срока за доброволно изпълнение, посочен в получената от ответника покана за доброволно плащане и от тази дата длъжникът изпадал в забава. Твърди, че в действителност страните не са уговаряли падеж за изпълнение, поради което той настъпвал след изтичане на дадения срок за доброволно изпълнение, определен в покана до ответника, изпратена от ищеца, а освен това исковата молба също се считала за покана за плащане.

Оспорва твърдението на ответника за неизпълнение на задължение да представи родословие и сертификат за удостоверяване на породата на животните. Твърди, че не са договаряли подобно задължение за ищеца и той нямал никакво задължение да предостави сертификат за чистокръвност на породата и документи, удостоверяващи, че животните са под селекционен контрол. Затова отговорността за прилагането на националното законодателство на България била за купувача и тъй като той нямал споразумение с ищеца относно родословията, което било видно от финалната фактура, не било налице неизпълнение на договора.

Въпреки това, ищецът предоставил на представител на ответника сканирано копие от родословието на животните. То било изпратено на 11.05.2021г. от местния представител на ищеца - Г. Попниколов, до представител на ответника, чрез приложението WhatsApp в няколко PDF файла. Тези сертификати били получени от ответника и използвани от него с цел регистрацията на животните в Изпълнителна агенция по селекция и

репродукция в животновъдството, където същите били под селекционен контрол. Тази регистрация позволила на ответното дружество да получава допълнителни субсидии с оглед на породистия произход на животните.

Обичайна практика на ищеца била да кани купувачите да видят и изберат животните сами, за да се уверят, че те отговарят на изискванията им. В настоящия случай било процедирано по същия начин, а именно: преди изпращането животните до България, ищецът бил посетен на място от представител на купувача, който извършил оглед на същите, тоест той е знаел какъв вид животни закупува и в нито един момент не е направил искане или възражение във връзка с породистия произход на животните. За първи път правел възражение, че нямат такъв произход с отговора на ИМ.

Твърди, че животните са транспортирани до България съгласно приложимите транспортни стандарти и същите са пристигнали в добро здравословно състояние в с. Богданово. От приложената по делото товарителница било видно, че ответникът не е отразил никакви свои възражения в обратния смисъл. Такива възражения и/или претенции нямало в Дневника на пътуването. Впоследствие ищецът бил уведомен, че само едно от животните е починало, поради което е издадено кредитно известие и общата стойност на задължението му била намалена с 470 евро. Ищецът не бил уведомяван от ответника за каквито и да било други претенции, свързани със здравословното състояние на доставените животни до момента.

Твърди, че транспортът на животните бил извършен в съответствие с разпоредбите на ЕС от одобрена транспортна компания, чрез одобрено съгласно стандартите на ЕС ремарке. Превозвачът на добитъка също бил одобрен, съгласно стандартите на ЕС. Самото пътуване било извършено също в съответствие с разпоредбите на ЕС относно превозването на животни и необходимите кратки почивки (минимум 1 час на почивка) и дълги почивки (минимум 24 часа на почивка). Последващият маршрут бил документиран в дневника на пътуването и пътна карта. Той показвал, че са направени необходимите почивки - кратка почивка от 1 час в град Прага, за да се даде вода и храна на животните; и дълга почивка от 24 часа в град Печица, Румъния, за да се даде вода, храна, разтоварване и почивка на животните и втора кратка почивка за 1 час в град Крайова, Румъния. Тези обстоятелства били потвърдено в дневника на пътуването.

По време на 24-часовата почивка в Печица, животните били прегледани от румънски държавен ветеринарен лекар, а доброто здравословно състояние на животните било потвърдено от него в изричен документ, приложен по делото. В същия документ няма каквито и да било отбелязвания на ветеринарния лекар за лошо здравословно състояние на животните.

Освен това, представител на ищеца - Герт Бронхорст, както и местният представител на ищеца за България - Г. Попниколов, посетили лично ответника, след като той не изпълнил задълженията си за плащане на остатъка от продажната цена, като дори и тогава, ответникът не направил каквито и да било възражения относно качеството на доставените животни и начина на транспортиране. При посещението на Герт Бронхорст, ответникът поискал нова оферта за допълнителна доставка на животни от същата порода и ферма, дори се опитал да заобиколи ищеца, като се свързал директно със собственика на фермата, което означавало, че той е доволен от качеството на предоставената услуга.

Счита, не последвалата смърт на животни, ако това твърдение било вярно, не може да се вмени във вина на ищеца, защото животните пристигнали в България доказано здрави. Евентуално настъпилата им смърт се дължала на последващо третиране и отглеждане от купувача, включително предоставена храна и лекарства. При все това, претенции за последващо умрели животни никога не били отправяни към ищеца.

Позовава се на чл. 194 ЗЗД, съгласно който, след като приеме вещта, купувачът трябва да я прегледа и незабавно да уведоми продавача за недостатъци. Ако не стори това, вещта се счита за одобрена, освен ако по-късно се открият недостатъци, които не са могли да бъдат забелязани при обикновен преглед. В последния случай, правата на купувача се запазват, ако той незабавно уведоми продавача за открития недостатък.

В конкретния случай, доставените овце били одобрени, тъй като купувачът в нито един момент не е уведомил продавача за упоменатите в отговора на ИМ недостатъци, вкл. за скрити недостатъци, които са се появили на по-късен етап. Заявяването им с отговора на исковата молба било несъстоятелен опит да се избегне отговорността за заплащане на задължението.

Допълва, че между страните била постигната договореност да се

доставят мъжки животни, незаплодени женски и заплодени женски животни. Затова счита за несъстоятелно възражението на ответника, че част от животните не били бременни.

Твърдението, че част от животните страдали от липса на плодовитост било голословно и недоказано. В момента на подбора на животни и техния износ не били давани конкретни гаранции за плодовитост. Животните били доставени клинично здрави, без никакви физически симптоми на заболяване или безплодие, което било потвърдено от Нидерландската държавна ветеринарна служба, която присъствала физически по време на износа, което било видно от одобрения и заверен от нея сертификат за проследяване.

Счита за несъстоятелно твърдението за незадоволителен добив на мляко от животните, тъй като добивът на мляко зависел от управлението на фермата, протоколите за хранене на животните и фуражните съставки. Научните данни за очакван млекодобив на животни от даден вид и порода, които се извличали от генетиката, не били гаранция за млекодобива на потомството, тъй като той зависел именно от упоменатите фактори.

Счита, че в случая разпоредбата на чл. 194 ЗЗД е неприложима, тъй като в нито един момент до датата на подаване на настоящата искова молба, ответникът не е предявил претенции за незабременени или безплодни животни.

По същество претенциите на ответника за болни, дехидратирани, безплодни и починали животни, без сертификат за родословие, представлявала претенция по чл. 195 ЗЗД под формата на възражение за недостатъци на получените стоки. Тази претенция била неоснователна, а и просрочена, тъй като по силата на чл. 197 ЗЗД, срокът за нейното предявяване изтекъл. Тя е следвало да се предяви в срок до 6 месеца от доставката на движимите вещи, която е била на 20.02.2021г. До подаване отговора на ИМ изминали почти две години от доставката на животните, през които ответникът нито предявил искова претенция срещу ищеца, нито възразил писмено пред ищеца, излагайки твърдения за недостатъци на доставената стока.

Международна компетентност на Българския съд:

Тъй като се касае за международна продажба на стоки между търговски дружества със седалище в различни държави-членки на ЕС, компетентният

съд следва да бъде определен съгласно Регламент /ЕО/ № 1215 от 12.12.2012 г., относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела/ Брюксел 1А/, който регламент е пряко приложим на територията на всички държави-членки, в т.ч.и нашата държава. Съгласно общото правило на чл.4 ал.1 от този Регламент, компетентен да разгледа настоящия спор е съдът по местоживеенето, респ. седалището на ответника в държава –членка, което в настоящия случай е гр.Сливен, Република България.

Приложимо право:

Тъй като страните не са избрали приложимо право и се касае за договор за международна продажба на стоки, мястото на дейност на договорящите страни е в различни държави-членки на ЕС, като спорът произтича от договорни отношение между две търговски дружества със седалище в различни държави-членки на ЕС, приложимото материално право е Конвенцията на ООН за договорите за международна продажба на стоки, така наречената Виенската Конвенция, ратифицирана от Република България с указ № 264 на Държавния съвет от 13.03.1990г. и в сила от 01.08.1991г.; а за Кралство Нидерландия е ратифицирана на 13.12.1990г., в сила на 01.01.1992г.

Нормите на тази Конвенция имат пряко приложение в държавите, които са я ратифицирали и са част от вътрешното им законодателство.

За прякото приложение на Виенската Конвенция, е необходимо да са налице следните предпоставки: 1/ страните по договора за продажба да са с място на стопанска дейност в различни договорящи държави, които са ратифицирали Конвенцията и тя част от вътрешното им право; 2/конкретният договор за попада в обхвата на Конвенцията,, т.е. да не е от категориите на изрично изключените продажби, 3/ страните по договора да не са изключили изрично или мълчаливо приложението на Конвенцията.

Тъй като и трите предпоставки са налице, съдът приема, че приложимото материално право, уреждащо процесния договор за международна продажба на стоки е Виенската Конвенция.

Правна квалификация на предявения иск.

Предявен е иск за заплащане цената на извършена международна

продажби на стоки – 274 броя глави жив добитък, съгласно сключен устен договор за международни продажби на стоки, между страни, чиито места на дейност са в различни държави, с правно основание - чл. 62, вр. с чл. 53 от Конвенцията на ООН за договорите за международна продажба на стоки - Виенската Конвенция и цена - 48 310 евро, ведно е акцесорен иск за заплащане на обезщетение за забавено плащане, с правно основание чл. 78 от Виенската Конвенция и цена - 5273.84 евро.

Обстоятелства, които се признават и са безспорни между страните: че между двете страни е сключен устен, неформален договор за продажба на 274 глави добитък, които са били доставени от ищеца на ответника; че е уговорена крайна цена на доставената стока от 128 780 евро, от която ответникът е заплатил 80 000 евро преди завеждане на исковата молба, а неплатеният остатък е в размер на 48 310 евро, равняващи се на 94 486.15лв. / с приспадналата сума за едно починало животно в размер на 470 евро/ ; че до подаване отговора на исковата молба ответникът не е отправил до ищеца претенция за неточно изпълнение на договора- в количествено, качествено или стойностно отношение; че сумата от 48 310 евро, равняващи се на 94 486.15лв не е платена от ответника до момента;

Разпределение на доказателствена тежест:

В тежест на ищеца –продавач е да докаже наличие на валидно сключен договор за покупко-продажба на стоки между страни, чиито места на дейност са в различни държави, че е изпълнил задълженията си на продавач по чл. 30 и сл. от Виенската Конвенция, като е доставил стоката, съответстваща по количество, качество и описание по договор, връчил е всички отнасящи се до нея документи в съответствие с изискванията на договора, Виенската конвенция и международния обичай.

Тъй като процесният договор за продажба налага и превоз на стоката, продавачът следва да докаже също, че е изпълнил задължението си чл. 31 б. “а” от Виенската Конвенция, а именно, че е доставил стоката, предавайки я на първия превозвач за препращане на купувача.

В тежест на ищеца е до докаже и периода на забавеното плащане на остатъка от задължението и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника-купувач е да докаже, че е изпълнил задълженията си по чл. 53 и 59 сл. от Виенската конвенция, а именно: че е

платил цената на стоката и е приел нейната доставка или възражението за неточно изпълнение на договора от страна на продавача-ищец.

Това възражение намира правно основание в разпоредбата на чл. 50 и чл. 51 т.1 от Виенската Конвенция, в които е уредено, че когато стоката или част от нея, не е съобразена с договора, независимо от това дали цената е платена или все още не е, купувачът може да я намали в същото съотношение, в каквото е стойността на фактически доставената стока в момента на доставката спрямо стойността, която би имала към същия момент съобразената с договора стока.

УКАЗВА на ищеца, че няма факти и обстоятелства, за които да не сочи доказателства.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства в подкрепа на направеното възражение за неточно изпълнение на договора.

ДАВА възможност на страните да вземат становище по доклада.

Адв. Т.: Нямам възражения по доклада. Правната квалификация е правилна, доколкото Виенската конвенция е ратифицирана от България и за всички неуредени случаи следва да се прилага българското законодателство. По отношение разпределяне доказателствената тежест, доколкото подробно съдът посочи обстоятелствата, които са в тежест на ищеца и определи, че за същите са представени необходимите доказателства, считам, че не подлежат на допълнително доказване нашите твърдения, по отношение на твърдението за сертификатите. По отношение на твърдението за наличие на необходимост от селекционен контрол, потвърждаваме заявеното, че сертификатите са предавани на електронен носител, поради големия им обем. На представител на ответника са представени - синът на собственика, който се казва Г. Попниколов. Представили сме кореспонденция и извадки от тези сертификати за произход, част от тях са представени. Поради големият им обем от 500 - 600 страници и от необходимост от превод, за да не бъдат преведени сме направили доказателствени искания. Имаме доказателствено искане за допускане на комплексна съдебно - икономическа експертиза. Комплексна, защото ще молим съда да назначи две вещи лица: икономист-счетоводител и агроном - животновъд за изследване на тези обстоятелства. В едната част на експертизата вещото лице -счетоводител или икономист следва да отговори на въпроса дали ответникът е осчетоводил процесната фактура с

№ 421026/17.02.2021 г. Имаме изготвена молба с въпросите към вещото лице, която представям на съда в препис за другата страна. Молим вещото лице агроном –животновъд, след като се запознае с материалите по делото и сертификатите за родословие, които се намират в страните, да даде списък на доставените животни с техните основни данни, да отговори на въпросите дали същите имат сертификат и доказан произход. Същото вещо лице да направи и справки, след надлежно упълномощаване от съда, в Изпълнителна агенция по селекция и репродукция – клон Сливен, ул. „Банско шосе“ № 12, БАБХ и ДФ „Земеделие“ - заявявани ли са и изплащани ли са помощи в тази връзка от ДФ „Земеделие“ на ответника, подробно съм описал въпроса в молбата, която представих на съда. По отношение заявеното в допълнителната искова молба, че са извършени посещения на място, не е поставян никога въпроса от ответника, съдът ще прецени доколко това е необходимо с оглед други доказателства. Правя искане и за разпит на един свидетел при режим на довеждане, който да установи тези обстоятелства между страните - извършени посещения на място, комуникация между страните, връчване на сертификатите. На следващо място, доколкото се претендира лихва, ответникът е оспорил обстоятелството по връчване на отказа за изпълнение, тоест оспорва твърдението, че е изпратена по имейла покана за плащане, молим съдът да допусне и техническа експертиза, която при справка и достъп от двете страни, да установи дали от имейл -сървър на ищеца е изпращано писмо, съответно получено в имейл -сървър на ответника, което представлява имейл кореспонденция, приложена по делото на английски, в превод от 28.07.2021г., в 12:40ч.- дата на изпращане, към която имейл - кореспонденция е приложено писмо, озаглавено: „Писмо относно забавено плащане“. За пълнота експертът да провери и извършената кореспонденция в чат комуникация, за която сме представили доказателства с допълнителната искова молба, представляващо приложение № 1 към исковата молба, в която комуникация са изпратени сертификатите за родословие.

Съдът констатира, че към отговора на исковата молба, подаден от адв.М. Р. по ел. поща липсва пълномощно, с което ответникът да я е упълномощил като негов процесуален представител по настоящото дело. Без това пълномощно са налице действия без представителна власт, които не може да бъдат зачетени от съда.

Адв. Т.: Доколкото нямаме пълномощно към днешна дата от колегата,

хипотетично нямаме и отговор на исковата молба. Предоставям на съда да го прецени това. При положение, че ответникът не представи адвокатско пълномощно за упълномощения адв. М. Р., моля да се счита, че отговор не е подаден, съответно ние правим искане за постановяване на неприсъствено решение.

Съдът, след като изслуша становището на другата страна, намира, че извършеното от адв.М. Р. нередовно процесуално действие следва да се отстрани по реда на чл. 101 ГПК, като съдът задължи ответника да представи най-късно в следващото с.з. пълномощното, с което е упълномощил адв.М. Р. да го представлява по делото, като му укаже и последиците при непредставяне в срок. Тъй като отговорът на исковата молба е подаден от адв.М. Р. по ел.поща на съда, за да бъдат зачетени правните му последици, е необходимо по делото да е представено пълномощно, според което упълномощаването на процесуалния представител да е направено към датата на подаване отговора на исковата молба или по-рано, с което порока би се санирал.

По тази причина, по направените от ищеца доказателствени искания, съдът ще се произнесе в следващото с.з., ако се поддържат.

На основание чл. 148 от ГПК , съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените с исковата молба и допълнителната исковата молба писмени доказателства, подробно описани в тях.

На основание чл. 101 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

УКАЗВА на ответника, че е налице нередовно процесуално действие от страна на адв.М. Р., която е подала отговор на исковата молба в качеството си на негов процесуален представител, без да представи с отговора адв.пълномощно.

ЗАДЪЛЖАВА ответника, най-късно в следващото с.з., да представи по делото пълномощното, с което упълномощава адв. М. Р. да го представлява по настоящото дело към датата на подаване отговора на исковата молба.

УКАЗВА на ответника, че ако до края на следващото с.з., по делото не постъпи пълномощно, съдът няма да зачете правните последици на подадения от адв.М. Р. отговор на исковата молба, тоест процесуалното действие се смята за неизвършено.

УКАЗВА на ищеца, че по направените в днешното с.з. доказателствени искания, съдът ще се произнесе следващото с.з.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

Тъй като предстои събиране на нови доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА делото и го насрочва за 11.07.2023 г., от 14:30 ч., за която дата ищецът да се счита редовно призован от днес, чрез своите процесуални представители, а ответникът - по реда на чл. 56 ал. 2 от ГПК.

ДА СЕ СЪОБЩИ на ответника задължението му за представяне на пълномощно, а също и на адв. М. Р. - по посочения от нея ел. адрес.

Протоколът се състави в с.з.

Заседанието се закри в 15:05 часа

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

Секретар: _____